

jeg troer, at man, naar man med en vis Omhyggelighed og Forsigtighed havde bearbejdet de Resultater, der forelaag i denne Indtægtsoversigt, da kunde have haft et fastere og bedre Grundlag for Fordelingen end det, som de Herrer nu have valgt. — Lad os dernæst undersøge de Regler, hvorefter de nævnte Hovedsummer skulle fordeles over de mindre Grupper. De Herrer ville af Forslagets § 3 see, at den Regel, hvorefter det paa samtlige Kjøbstæder lagte Beløb skal fordeles imellem dem indbyrdes, er: $\frac{1}{3}$ efter Folketallet, $\frac{1}{3}$ efter Assurancesummerne og $\frac{1}{3}$ efter Ministeriets Skjøn om deres større eller mindre Skatteevne. Hvad nu Fordeling efter Folketallet angaaer, da var man allerede før Vedtagelsen af Loven af 21de Marts 1864 aldeles enig om, at det var en meget upaalidelig Regulator for Skatteevnen. Men, mine Herrer, den er ikke blot upaalidelig; den bliver ligefrem ubrugelig, naar man fra Bessatningen undtager Indtægterne under 200 Rd. og derhos kun vil beskaffe en Brøddel af den Indtægt, der ligger mellem 200 og 500 Rd. Det er Noget, som vi kunne sige os selv. Det er i den Grad givet for Enhver, der kjender en lille Smule til Befolknings- og Næringsforholdene omkring i Landet, at man neppe behøver at søge til statistiske Data for derpaa at støtte denne sin Dom. Men lad os alligevel med et Par Tal, hentede fra de statistiske Data over Egningen i 1864, paavise det Bagvendte i dette Forhold mellem Folketallet og Skatteevnen. Naar vi saaledes f. Ex. ville tage to Byer i Sjælland, Horsens og Randers, der have haft den samme Skatteprocent, nemlig $2\frac{3}{4}$ pCt., saa at man kan regne, at Skatteansættelsen i disse to Byer har været nogenlunde ligelig, saa ville vi see, at den ene By, Horsens, der har 8980 Indvaanere, har haft i skattepligtig Indtægt 598,075 Rd., medens Randers, der har 9725 Indvaanere, har haft 997,750 Rd. skattepligtig Indtægt. Dersom disse to Byer med Hensyn til Skatteevnen — thi Skatteevne og skattepligtig Indtægt regner jeg

for det Samme — skulde have staaet i det samme Forhold til hinanden som i Henseende til deres Folketal, og vi lægge Forholdet i Horsens til Grund for Beregningen, saa skulde Randers jo kun have haft 650,000 Rd. i skattepligtig Indtægt, men den har, som sagt, haft over en halv Gang saameget til, nemlig 997,750 Rd. Lad os tage et andet Exempel; lad os tage et Par Byer i Thyen, f. Ex. Nyborg og Svendborg, der ligeledes have haft samme Skatteprocent, nemlig $2\frac{3}{4}$ pCt. Nyborg viser sig at have 3,802 Indvaanere og en skattepligtig Indtægt af ca. 339,000 Rd., hvorimod Svendborg, der har 5,537 Indvaanere eller næsten en halv Gang saa mange til som Nyborg, kun har haft en skattepligtig Indtægt af henved 369,000 Rd., altsaa kun 30,000 Rd. Mere end Nyborg. Dersom Skatteevnen nu der havde staaet i Forhold til Folketallet, saa skulde Svendborg jo have haft allermindst 140,000 Rd. mere skattepligtig Indtægt, end den har haft. Endnu skal jeg blot opholde Thinget med at anføre et Exempel til paa dette bagvendte Forhold mellem Folketal og Skatteevne. Korsør, der har 163 Mennesker mindre end Faaborg, har derimod 32,000 Rd. skattepligtig Indtægt mere end Faaborg. Ogsaa begge disse to Byer have den samme Skatteprocent, nemlig $2\frac{1}{4}$. Paa dette bagvendte Forhold imellem Folketal og Skatteevne kunde jeg endnu anføre mangfoldige andre Exempler, hentede fra de fleste Byer her i Landet, men jeg haaber, at de anførte tre Exempler tydeligt nok ville godtgjøre for Thinget, at Folketallet er en meget slet og i høi Grad upaalidelig Regulator for at bedømme Skatteevnen. — Men det Samme, som vi i saa Henseende kunne sige om Folketallet, kunne vi jo ogsaa sige om Assurancesummerne, eftersom Folketallet og Assurancesummerne staae, om ikke i ganske det samme, saa dog i et temmelig lige Forhold til hinanden. Jeg kjender ikke saa nøie Assuranceforholdene i Byerne, men lad os derfor, mine Herrer, gaae ud paa Landet; der kjender jeg dem saameget desto nøiere; vi ville der ofte